

Zsolt 9,1-11

Hálát adok az ÚRnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet. Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó, Felséges! Mert meghátráltak ellenségeim, elbuktak, és semmivé lettek előtted. Mert igazságot szolgálattál ügyemben, trónodra ültél mint igaz bíró. Megdorgáltad a népeket, semmivé tetted a bűnösöket, eltörölted nevüket mindörökre! ...Igazságosan bíraskodik a világ fölött, részrehajlás nélkül ítéli a nemzeteket. Az elnyomottak menedéke az ÚR, menedék a nyomorúság idején. Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, URam, azokat, akik hozzád folyamodnak.

Lk 9,12-17

Amikor a nap már hanyatlani kezdett, a tizenkettő odament hozzá, és ezt mondta neki: Bocsásd el a sokaságot, hadd menjenek el a környező falvakba és tanyákra, hogy ott megszálljanak és ételmezt szerezzenek, mert itt lakatlan helyen vagyunk. Ő azonban ezt mondta nekik: Ti adjatok nekik enni! Ők így válaszoltak: Nincs nálunk több, mint öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem veszünk edelt ennek az egész sokaságnak. Ugyanis mintegy ötezer férfi volt ott. Jézus így szólt a tanítványaihoz: Ültessétek le őket ötvenes csoportokban! Így tettek, és leültették valamennyit. Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte, és a tanítványoknak adta, hogy tegyék a sokaság elé. Ettek és jóllaktak mindnyájan; azután összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral.

Most a tanítványok és Jézus közti párbeszédre – azaz imádságra – szeretném a figyelmünket irányítani ebből a nagyon jól ismert történetből.

A tanítványok azok, akik először Jézushoz fordulnak, hogy szóljanak neki, hogy bocsássa el a sokaságot. Ez egy figyelmes kérés: figyelnek arra, hogy itt nincs hol ételmezt szerezniük ezeknek az embereknek, és éhezni fognak, ha Jézus nem engedi el őket időben. *14.15-kor be kell fejezni az órát, mert bezár a menza...* Persze azért lehet, hogy ott volt benne az is (más evangéliumok utalnak is rá), hogy szerettek volna már egy kicsit maguk lenni Jézussal, hiszen akkor jöttek vissza a missziói körútjukról. De attól még ez egy teljesen korrekt kérés, és nagyon szép tőlük, hogy nem csak magukra gondolnak.

Jézus ad nekik erre a kérésre, kérdésre egy választ: *Ti adjatok nekik enni!*

Erre ők – jogosan – rákérdeznek: *Hogyan? Miből?* Nincs annyi kenyérük, hogy egy ekkor tömeget megetessenek.

Jézus erre is válaszol: Elmondja a gyakorlati tudnivalókat: *Ültessétek le őket ötvenes csoportokban! Így tettek, és leültették valamennyit. Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta, megtörte, és a tanítványoknak adta, hogy tegyék a sokaság elé.*

Kérdés – válasz – kérdés – válasz

Azért érdekes ez a számunkra, mert több más történettel együtt (mint pl. az angyali üdvözlés), megmutatja nekünk, hogy hogyan működhet az imádság.

Ugyanis nem jó, ha az imádság monológ. Az a jó, ha dialógus, azaz beszélgetés köztünk és Isten között.

Bármely fél kezdheti ezt a dialógust. Lehet, hogy felismerek valamilyen feladatot, amit az Isten ad nekem, de fogalmam nincs, hogy hogy kezdjek hozzá. De az is lehet, hogy én fordulok valamilyen kéréssel, kérdéssel Istenhez, s az Ő válaszát várom.

Amit itt megláthatunk, az az, hogy nem biztos, hogy Isten azt a megoldást fogja adni, ami én szerintem a megoldás lenne. Ezért is jó példája az imádságnak Mária mondata Kánában: *Nincs boruk*. Nem mondja meg Jézusnak, hogy mit kellene tennie, csak a problémát mondja. Nekem sem feltétlenül az a feladatom, hogy az imádságomban megoldásokat javasoljak Istennek. Pl. ha az a bajom, hogy nagyon magányosnak érzem magam, nem biztos hogy az a megoldás, ha Bözsike is belém szeret, mert én már úgyis beleszerettem Bözsikébe.

A következő viszont az, hogy Istennek van válasza a kérésemre, kérésemre. Várjam ki. S ha megkaptam, értsem meg. Ha nem értem, kérdezzek rá. Várjam ki, amíg megértem. Ahogy itt a tanítványok is tették.

Hogyan lehetséges ez a mi imádságunkban? Úgy, hogy ha hagyunk időt, csendet Istennek a válaszlásra. Egy lehetséges, nagyon egyszerű menetrend az imádságodhoz:

1. Elcsendesedés, ráhangolódás
2. kérés (mire vágyom, mit várok ettől az imádságtól)
3. igeolvasás
4. elmélkedés, belehelyezkedés, fontos rész ismételtetése
5. imabeszélgetés Jézussal az Atyával, vagy a Szentlélekkel
6. Csend
7. lezárás
8. visszatekintés

Ezt akár még tovább is lehet egyszerűsíteni, de mindenképpen legyen benne ott az a rész, amikor Istenre figyelek.

Gondoljatok bele, hogy milyen lett volna az, ha a tanítványok elmondják a magukét – *Bocsásd el a sokaságot, hadd menjenek el a környező falvakba és tanyákra, hogy ott megszálljanak és ételmezt szerezzenek, mert itt lakatlan helyen vagyunk* – és aztán egyszerűen otthagyják Jézust. HA te vagy ott Jézus helyében, hogy érezted volna magad? És ha ezt most átfordítjuk az imádságainkra?

Keressük az Isten válaszát, várjuk ki, teremtsünk csendet magunk körül, hogy meghallhassuk.